

\*

\* \*

სანამ ვიყავ ახალგაზრდა  
და სიამით ძგერდა გული,  
ვგატრობდი და არ მეღირსა  
ბედუკულმართ სიყვარული.

როს დავბერდი, დავუძღურდი,  
სჭხე დაჭკნა, დამელარა,  
სიყვარული რაღად მინდა,  
გინდ იყოს და გინდა არა!

სიღარიბე კვალში მდევდა,  
კარის-კარზედ დამატარა,  
აწ სიმდიდრე რაღად მინდა,  
გინდ იყოს და გინდა არა!

ვინთ მინდოდა სამეგობროდ,  
ყველამ გვერდი ამიარა,  
დღეის იქით მეგობარი  
გინდ მყავდეს და გინდა არა!

უსამართლო დაცინებამ  
ჩვენში ბევრჯერ გამამწარა.  
ცხრა მთას იქით, რაღად მინდა,  
გმინდ მაქონ და გინდა არა!

ვისაც ვთხოვდი შემწეობას,  
ჩემთვის წყალიც არ დაღვარა,  
რომ მოვკვდები, რაღად მინდა,  
გინდ მიტირონ, გინდა არა!

სული კრული, გული წყლული,  
სახე მჭკნარი, თმა ჭალარა,  
ამისთანა სიცოცხლეც კი  
გინდ იყოს და გინდა არა!

1893 წ.